

Помнікі архітэктуры, горадабудаўніцтва

гісторыка-архітэктурная даведка

На Кобрыншчыне існавала і ў вялікай колькасці захавалася амаль уся шматграннасць і

шматстылёвасць беларускай архітэктуры як у яе народна-этнаграфічнай, так і высокапрафесійнай праяве. Гэта помнікі дойлідства ад глыбокай старажытнасці да сучаснасці, у якіх увасобіўся творчы патэнцыял, высокая будаўнічая культура народа.

Грамадзянскае будаўніцтва

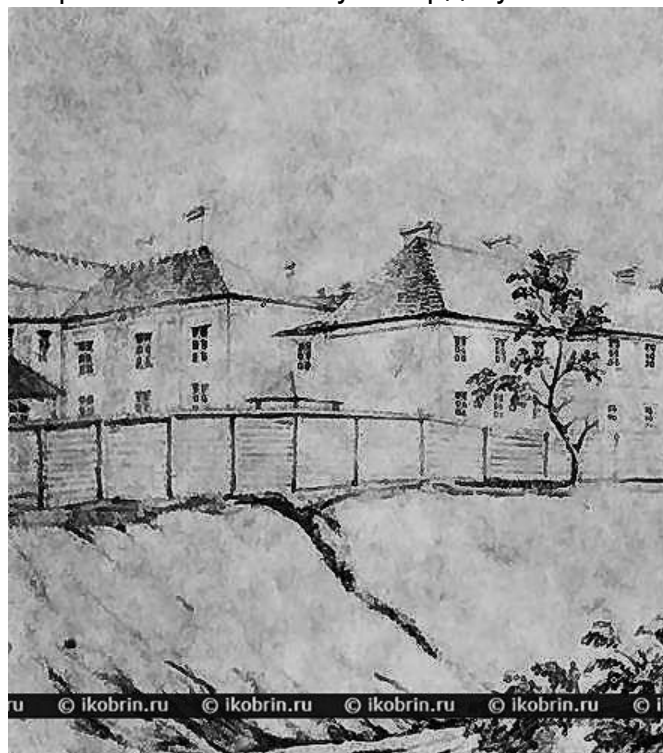
Горад Кобрын

Гістарычны цэнтр горада

З глыбокай старажытнасці вялося феадальнае свецкае будаўніцтва. У тым месцы, дзе р. Кобрынка ўпадае ў Мухавец, з XIV ст. узвышаліся мury і вежы Верхняга («Высокага») і Ніжняга («Прыгародак») **Кобрынскіх замкаў**. Канчаткова яны былі знішчаны ў 1840-я гады. Комплекс, паводле інвентару 1597 г., складаўся з Ніжняга і Верхняга замкаў, якія размяшчаліся на 2-х узвышшах у міжрэччы Мухаўца і Кобрынкі. Асноўны тып абарончых канструкцый - гародні, накрытыя дахам з драціцы. Сцены былі ўмацаваны 5 вежамі, адна з якіх з'яўлялася млынам. На тэрыторыі абодвух замкаў знаходзілася некалькі жылых, галоўным чынам трохкамерных, дамоў і гаспадарчых збудаванняў. Вельмі цікавымі пабудовамі з'яўляліся ярусныя брамы, якія ў канцы XVI ст. паступова страцілі абарончую ролю і ператварыліся ў збудаванні жылога і гаспадарчага прызначэння. Напрыклад, брама Ніжняга замка мела над праездам звычайнае трохкамернае жыллё, куды можна было трапіць па знадворнай лесвіцы. Брама Верхняга замка была трохпавярховай і ўключала тры каморы ў ніжнім, святліцу ў сярэднім і камору ў верхнім ярусе. Такія рысы архітэктуры брам атрымалі далейшае развіццё ў замкава-палацавых ансамблях XVII-XVIII стст.

У Кобрыне знаходзіўся вялікі **комплекс шпіталя** (адлюстраваны на малюнку Н. Орды ў 1866

г.). Ён складаўся з двух мураваных двух-павярховых карпусоў, накрытых вальмавымі гонтавымі дахамі. П-падобныя і прама-вугольныя ў плане карпусы аб'ядноўваліся кароткім і нізкім пераходам. Архітэктура будынкаў мела барочны характар.

Беларускі народны тэатр імя Я. Купалы

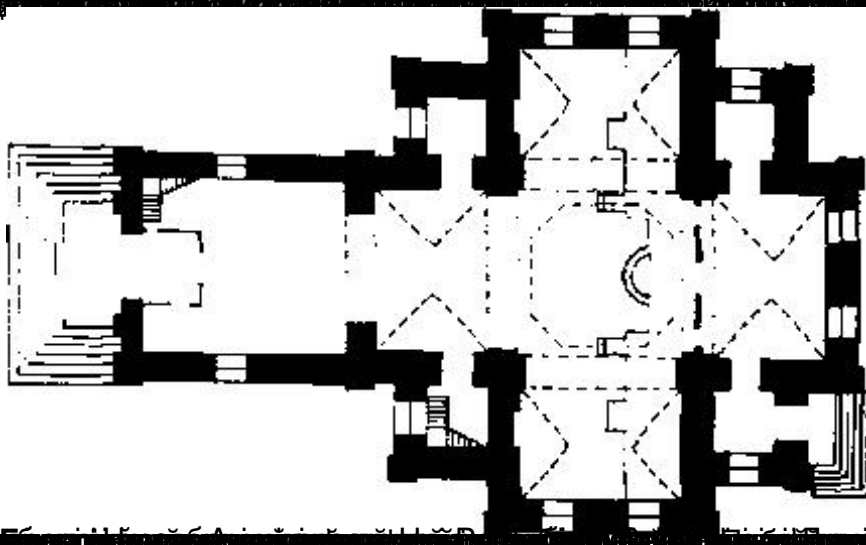

Пабудавана ў 19-м стагоддзі. Яна сінagodыка. Яна захавалася ў добра захаваным стане.

Помнік архітэктуры, які знаходзіцца ў Пабудаване, гэта сінagodыка, якая была збудавана ў 19-м стагоддзі.

В 1991 году в Русской Церкви начался процесс канонизации украинского православия. В 1992 году в Киеве был основан Украинский православный центр, з

Царква Святога Духа ў в. Вярэйскае, Сербскіх. Сярэдняв. 2-я палова 19 ст. Унутрыстаў.

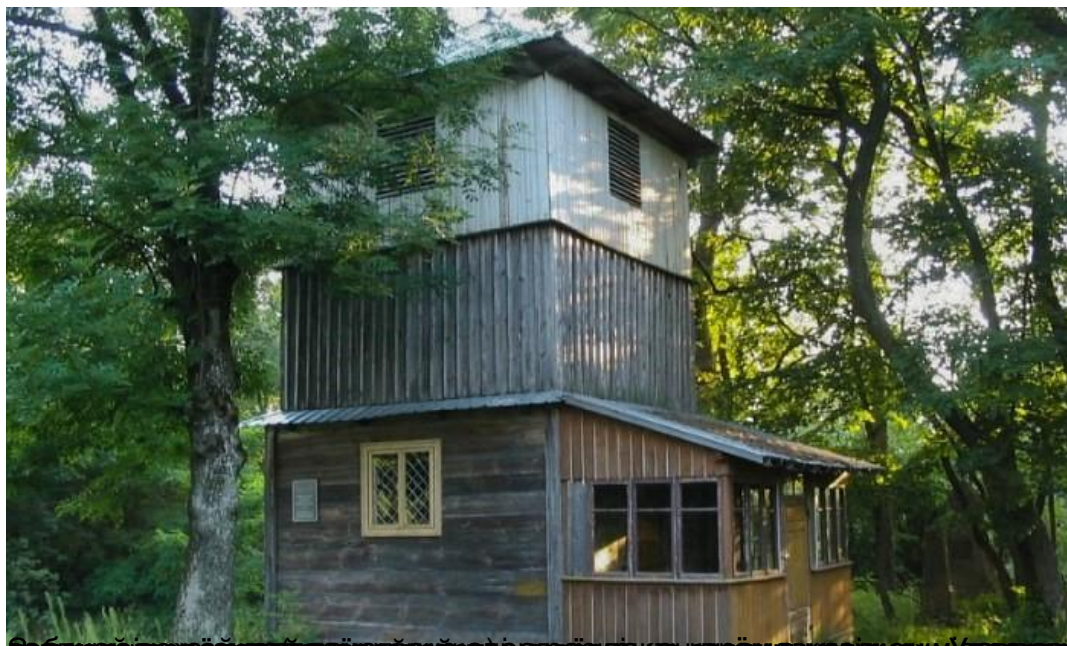

Вярстні з дрэва

Помнік у выглядзе каменнай пласцінкі з надпісамі, якія сведчаюць аб гісторычнай каштоўнасці і абавязку да яе ахоўвання

Царква Святога Духа ў в. Дубіна, 1970-1980-я гады. Тэма: Карпаратыўны ўлад у Беларусі

